

किंच शृण्वतामिति नित्यं श्रवणकीर्तनादिपराणाममलात्मनामपि हृद्येव त्वं भासि ममतुलोचनगोचरस्त्वमहोभाग्यमिति भावः ॥ ४६ ॥ ननु सर्वेषां हृदि स्थितः कथं केषां चिदेव हृदि भासि मेघैः सूर्यवत् जीवोपाधिभिरावृतत्वादित्युच्यते तर्हि न कस्यापि मायेत्यत आह हृदि स्थोऽपीति कर्मभिर्वि-
क्षिप्तं चे तो येषां तेषां मात्मशक्तिभिरहंकारादिभिरग्राह्यः व्यवहितोऽपि उपेतगुणः प्राप्तश्रवणकीर्तनादिसंस्कारआत्मा अंतःकरणं येषां तेषां मंतिसमीपे
अव्यवहितस्त्वमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ एतदेव प्रपंचयन्मस्यति नमोऽस्त्विति ते तु भ्यं नमोऽस्तु अध्यात्मविदां निवृत्तदेहाद्यहंकाराणां परमात्मने परमात्मत्वे
न प्रकाशमानाय मोक्षप्रदायेत्यर्थः अनात्मने देहाद्यभिमानिने जीवाय परत्वेनाप्रकाशमानत्वात् स्वात्मनः सकाशाद्विभक्तः समर्पितो मृत्युः संसारो ये
न तस्मै कुत एतत्तत्राह सकारणं महदादिकार्यमकारणं प्रकृतिः तदुभयलिङ्गमुपाधि नियम्यतया ईयुषे प्राप्तवते अतः उभयनियंतुः स्वस्मात्सकाशात्तदु-

शृण्वतां गदतां शश्वदर्चतां त्वाऽभिवंदताम् ॥ नृणां संवदतां तर्हृदि भास्यमलात्मनाम् ॥ ४६ ॥ हृदि स्थोऽप्य-
तिदूरस्थः कर्मविक्षिप्तचेतसाम् ॥ आत्मशक्तिभिरग्राह्योऽप्यंत्युपेतगुणात्मनाम् ॥ ४७ ॥ नमोऽस्तु तेऽध्यात्म-
विदां परात्मने अनात्मने स्वात्मविभक्तमृत्यवे ॥ सकारणाकारणलिङ्गमीयुषे स्वमायया संवृतरुद्धदृष्टये ॥ ४८ ॥
सत्वंशाधिस्वभृत्यान्ः किं देव करवामहे ॥ एतदंतो नृणां क्लिशो यद्भवानक्षगोचरः ॥ ४९ ॥ श्रीशुक उवाच
तदुक्तमित्युपाकर्ण्य भगवान्प्रणतार्तिहा ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रहसंस्तमुवाच ह ॥ ५० ॥ श्रीभगवानु-
वाच ब्रह्मं स्तेऽनुग्रहार्थाय संप्राप्तान् विद्ध्य मून्मुनीन् ॥ संचरंति मया लोकान् पुनंतः पादरेणुभिः ॥ ५१ ॥ दे-
वाः क्षेत्राणि तीर्थानि दर्शनस्पर्शनार्चनैः ॥ शनैः पुनंतिकालेन तदप्यर्हत्तमेक्षया ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणो जन्मना
श्रेयान् सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ तपसा विद्यया तुष्ट्या किमु मत्कलया युतः ॥ ५३ ॥ भयवश्याय जीवाय विभक्तमृत्यव-
इत्यर्थः नियंतु नियम्यत्वे कारणं वदन्नाह स्वमायया संवृतेति अतोऽलुप्तैश्वर्यत्वान्नियंत्रेतु भ्यं नमः किंच रुद्धदृष्टये मायावित्वादेव अन्येषां रुद्धा आवृ-
ता दृष्टिर्येन तस्मै यद्वा स्वमायया स्वस्या संवृता अन्येषां रुद्धा दृष्टिर्येन तस्मै इत्येकं पदम् ॥ ४८ ॥ स एव भूतः परमेश्वरस्त्वं नोऽस्मान् स्वभृत्यान्शाधि अनु-
शिक्षय ॥ ४९ ॥ ५० ॥ स्वस्मिन्नादरमत्यधिकं ब्राह्मणेषु मंदमिवा लक्ष्यलोकसंग्रहपरो भगवान्मत्तोऽपि ब्राह्मणेषु श्रद्धातिरेकं कुर्वित्येवं तमनुशा-
स्ति ब्रह्मन्नितिसप्तभिः मया हृदि स्थितेन ॥ ५१ ॥ देवादिभ्योऽपि ब्राह्मणः श्रेष्ठ इत्याह देवा इति तेशनैः पुनंति एते तु सद्यः किंच देवादीनियत्पुनंति तद-
प्यर्हत्तमानामीक्षया ॥ ५२ ॥ मम कल्पपरिकल्पनमुपास्तिस्तया युतः ॥ ५३ ॥